

Tab. 6: Amount of delay or advancement in development of selected countries in comparison to the average EU level in 2012 due to GDP per capita

Country	Value of delay in development (in years)	Country	Passing value in development (in years)
Bulgaria	-19,7	Luxembourg	+18,0
Hungary	-12,6	Ireland	+11,0
Latvia	-12,2	The Netherlands	+9,0
Poland	-10,7	Denmark	+8,2
Greece	-5,4	Austria	+8,0
Czech Republic	-4,8	Sweden	+7,7
Malta	-4,6	Belgium	+6,9
Slowenia	-3,9	Germany	+6,0
Ukraine	-70,8	Great Britain	+5,8

Source: Own researches

References

1. Bartosiewicz, S. (2012). Zrównowazony społeczno-gospodarczy wzrost czy rozwój? Dylemat definicyjny. In S. Forlicz (Ed.), *Zastosowanie metod ilościowych w ekonomii i zarządzaniu* (pp. 9-13). Warsaw: CeDeWu (in Polish).
2. Dorcał, P., & Delina, R. (2011). Impact of E-marketing Services on Economic Performance. *Ekonomicky casopis*, 59(1), 44-58.
3. Filip, P. (2005). Audyt wewnętrzny jako narzędzie wspomagające procesy zarządzania w jednostkach sektora finansów publicznych. *Sprawozdawczosc i rewizja finansowa w procesie poprawy bezpieczeństwa obrotu gospodarczego* (pp. 139-146). Krakow: AE w Krakowie (in Polish).
4. Filip, P. (2006). Instruments for financing development of enterprises with national and EU means. *Regional transborder cooperation in countries of central and eastern Europe - balance of achievements* (pp. 345-355). Warsaw: PAN Instytutu Geografii Przestrzennego Zagospodarowania, Vol. 14 (in English).
5. Grabinski, T. (1985). Wybrane problemy Dynamicznej Wielowymiarowej Analizy Porównawczej. *Ruch prawniczy, ekonomiczny i socjologiczny*, 2, 203-204 (in Polish).

6. Grzebyk, M. (2013). Regional development determinants – chosen aspects from theoretical point of view. In R. Fedan, & K. Szara (Eds.), *Determinants and sources of development of enterprise in the region* (pp. 11-18). Rzeszow: UR (in English).
7. Grzebyk, M. (2012). Classification of the development level of selected municipal communes in the voivodship of Podkarpackie in 2005-2010. *Socjalno-ekonomiczni problemy suchasnoho periodu Ukrainy*, 4(96), 432-440. Lwiv: Natsionalna ANU, Instytut Regionalnych Doslidzen, Ukraine (in English).
8. Kamerschen, D. R., Mc Kenzie, R. B., & Nardelli, C. (1991). *Ekonomia* Gdansk: Fundacja Gospodarcza NSZZ «Solidarnosc» (in Polish).
9. Kupiec, L. (1993). *Rozwoj społeczno-gospodarczy*. Bialystok: Wydawnictwo Filii UW w Białymstoku (in Polish).
10. Kwasnicki, W. (2001). *Zasady ekonomii rynkowej*. Wroclaw: Wydawnictwo Uniwersytetu Wroclawskiego (in Polish).
11. Madej, T. (1998). *Regionalna polityka społeczno-gospodarcza*. Szczecin: Wyd. Uniwersytetu Szczecińskiego (in Polish).
12. Poskrobko, B. (2005). Cyklicznosc, trwalosc i rownowazenie rozwoju. In B. Poskrobko, & St. Kozłowski (Eds.), *Zrównowazony rozwój. Wybrane problemy teoretyczne i implementacja w swietle dokumentow Unii Europejskiej* (pp. 20). Bialystok-Warszawa: PAN (in Polish).
13. Pukala, R. (2012). Impact of the Financial Crisis on the Development of Polish and Ukrainian Insurance Markets. In R. Borowiecki, A. Jaki, T. Rojek (Eds.), *Contemporary Economy in Times of the Global Crisis. Economic, social and legal aspects* (pp. 239-255). Krakow: Krakow University of Economics, Foundation of the Krakow University of Economic (in Polish).
14. Pukala, R. (2013). Efficient insurance protection management as a determinant of micro and small enterprises operation risk limiting. *Ekonomicnij Casopis-XXI (Economic Annals-XXI)*, 9-10, 67-70. Kyiv, Ukraine: Institute of Society Transformation (in English).
15. Stec, M. (2013). Wielowymiarowa analiza porownawcza zrównowazonego rozwoju krajow Unii Europejskiej. *Wiadomosci Statystyczne*, 3, 64-81 (in Polish).

Received 02.04.2014

Т. П. Яхно

кандидат економічних наук, доцент кафедри міжнародних економічних відносин, Львівська комерційна академія, Україна
yakhnot74@mail.ru

УДК 330.322(447)

З. Я. Макогін

кандидат економічних наук, доцент кафедри міжнародних економічних відносин, Львівська комерційна академія, Україна
z_makogin@mail.ru

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ ФОРМУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ СПІВПРАЦІ УКРАЇНИ ІЗ КРАЇНАМИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Анотація. У статті проаналізовано сучасний стан та основні тенденції інвестиційної співпраці України із країнами Європейського Союзу. Визначено перспективи двостороннього співробітництва у цій сфері. Запропоновано шляхи зміцнення зовнішньоекономічних зв'язків України із країнами ЄС.

Ключові слова: міжнародне співробітництво, інвестиції, фінансові ресурси, інвестиційний потенціал, міжнародний досвід.

Т. П. Яхно

кандидат экономических наук, доцент кафедры международных экономических отношений, Львовская коммерческая академия, Украина

З. Я. Макогін

кандидат экономических наук, доцент кафедры международных экономических отношений, Львовская коммерческая академия, Украина

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ ФОРМУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО СОТРУДНИЧЕСТВА УКРАЇНИ СО СТРАНАМИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Аннотация. В статье проанализированы современное состояние и основные тенденции инвестиционного сотрудничества Украины со странами Европейского Союза. Определены перспективы взаимодействия Украины с ЕС в данной сфере. Предложены рекомендации по укреплению внешнеэкономических связей Украины со странами Евросоюза.

Ключевые слова: международное сотрудничество, инвестиции, финансовые ресурсы, инвестиционный потенциал, международный опыт.

Tetyana Yakhno

PhD (Economics), Associate Professor, Lviv Academy of Commerce, Ukraine
10 Tugan-Baranovsky Str., Lviv, 79005, Ukraine

Zoryana Makogin

PhD (Economics), Associate Professor, Lviv Academy of Commerce, Ukraine
10 Tugan-Baranovsky Str., Lviv, 79005, Ukraine

PRIORITY DIRECTIONS OF UKRAINE'S INVESTMENT COLLABORATION FORMING WITH THE COUNTRIES OF THE EUROPEAN UNION

Abstract. Introduction. Foreign direct investment (FDI) is an integral part of an open and effective international economic system and a major catalyst to development. FDI can contribute to sustainable regional development, lead to technology transfers, promote deeper international trade integration and stimulate a more competitive business environment. That's why investment cooperation with the European Union is a perspective direction for Ukraine's future economic development.

Purpose. The aim of the research is to study the trends in investment cooperation between Ukraine and the European Union, as well as areas of cooperation and the strengthening of foreign economic relations of Ukraine with the European Union.

Result. Despite the large volume of foreign trade and investment cooperation between Ukraine and the countries of European Union, the potential of cooperation is used only partially. This situation is a result of the inefficient structure of export-import operations; significant proportion of illegal trade; lack of bank guarantees; instability of Ukrainian legislation and the lack of an enabling environment for investment and so on. According to the analysis, the main investors in Ukraine are Cyprus, Germany, The Netherlands, The UK, and Austria. FDI from Ukraine mainly are concentrated in Cyprus, it is connected with offshore zone, where operates low-tax jurisdiction specializing in providing corporate and commercial services. **Conclusions.** To increase trade and investment cooperation between Ukraine and the EU our government should: harmonized standardization system of Ukraine; increase the share of high-tech products in exports; to diversify export-import markets; to improve trade structure; introducing new forms of trade relations, including industrial cooperation, cooperation on a reimbursable basis and so on.

Keywords: international cooperation; investments; financial resources; investment potential; international experience.

JEL Classification: F21, F35

Постановка проблеми. Євроінтеграція є головним та незмінним зовнішньополітичним пріоритетом України, а розвиток економічної співпраці із країнами ЄС – важливим чинником економічного розростання країни, оскільки Європейський Союз – це один із найбільших торгових ринків світу, що забезпечує високу якість і рівень життя населення країн-членів. Це зумовлює необхідність визначення основних тенденцій інвестиційної співпраці України із країнами Європейського Союзу та вироблення рекомендацій щодо зміцнення зовнішньоекономічних зв'язків України із країнами ЄС.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженням євроінтеграції та зовнішньоекономічної співпраці України із країнами ЄС займається велика кількість українських науковців, серед яких: І. Бураковський [1], О. Власюк [2], А. Гальчинський [3], С. Писаренко [4], В. А. Худавердієва [5], І. Школа [6].

Особливості й перспективи співпраці України з ЄС у різних сферах вивчають такі іноземні вчені, як Я. Андре (Andre, 2006) [7], К. Гухт та М. Барнье (Hucht & Barnie, 2012) [8], Х.-Ю. Досс (Doss, 2011) [9].

Основні напрями інвестиційного співробітництва досліджують такі науковці, як Л. Анісімова, В. Борщевський, А. Буткевич, М. Бутко, Д. Ванькович, Н. Демчишак, О. Каліберда, С. Качула та ін. Водночас, науково-методологічні основи діагностики інвестиційної співпраці України із країнами Європейського Союзу потребують подальшої розробки.

Метою статті є дослідження основних аспектів інвестиційної співпраці України та країн ЄС у контексті налагодження зовнішньоекономічних зв'язків.

Основні результати дослідження. На сучасному етапі для України, керівництво якої декларує прагнення набутти членства в Євросоюзі, важливим тактичним завданням є розвиток своєї присутності на ринках Європейського Союзу і забезпечення економічних реформ, які б дозволили максимально наблизитися до рівня розвитку країн співтовариства.

Незважаючи на значні обсяги зовнішньої торгівлі та активізацію інвестиційної співпраці, потенціал співробітництва України із країнами ЄС використовується частково. Подібну ситуа-

цію спричинили такі фактори: неефективна структура експортно-імпорتنих операцій; значна частка нелегальних торговельних операцій; асиметрія режимів сертифікації і стандартизації товарів; недостатньо відпрацьовані форми банківських гарантій; нестабільність української законодавчої бази; відсутність сприятливих умов для інвестування тощо. Відтак товарна структура торгівлі ЄС з Україною наразі відповідає структурі торгівлі ЄС із країнами, що розвиваються.

Інвестиції приносять в економіку не лише фінансові ресурси, а й міжнародний досвід корпоративного управління, спонукають компанії до впровадження міжнародних стандартів якості, обліку тощо.

Обсяг прямих іноземних інвестицій (ПІІ), внесених в економіку України від початку інвестування до 1 січня 2012 р. становив \$49 362,3 млн. (на 10,2% більше, ніж на початок 2011 р.), що в розрахунку на одну особу дорівнює \$1084,3 (рис.). У 2012 р. в економіку України іноземними інвесторами вкладено \$6473,1 млн. ПІІ (акціонерного капіталу).

Із країн ЄС в Україну надійшло \$39 411,2 млн. інвестицій (79,9% загального обсягу акціонерного капіталу), із країн СНД – \$4011,3 млн. (8,1%), із інших країн світу – \$5939,8 млн. (12,0%) [3, с. 2].

За часи незалежності в Україну вкладено інвестиції із 128 країн світу. До десятки основних країн-інвесторів, на

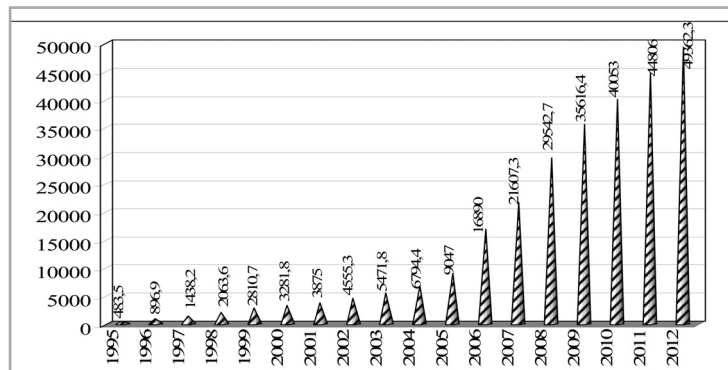

Рис. Прямі іноземні інвестиції в Україну (на початок року; млн. дол. США)

Джерело: Авторська розробка

які припадає понад 83% загального обсягу прямих інвестицій, належать: Кіпр, Німеччина, Нідерланди, Російська Федерація, Австрія, Велика Британія, Франція, Швеція, Віргінські Острови (Брит.) та США.

У фінансових установах акумульовано \$16318,5 млн. (33,1% загального обсягу) прямих інвестицій. На підприємствах промисловості зосереджено \$15 238,6 млн. (30,9%), у т.ч. переробної галузі – \$13 056,8 млн. і добувної – \$1492,4 млн. У структурі переробної промисловості найбільше ПІІ припадає на металургійне виробництво та виробництво готових металевих виробів – \$6084,2 млн., виробництво харчових продуктів, напоїв і тютюнових виробів – \$2065,7 млн., хімічну та нафтохімічну промисловість – \$1375,8 млн., машинобудування – \$1226,0 млн., виробництво іншої неметалевої мінеральної продукції – \$893,0 млн. В організації, що здійснюють операції з нерухомим майном, оренду, інжиніринг та надання послуг підприємствам, вкладено \$5721,5 млн. (11,6%), у підприємства торгівлі, ремонту автомобілів, побутових виробів і предметів особистого вжитку – \$5193,5 млн. (10,5%) [3, с. 2].

Серед країн ЄС найбільше прямих інвестицій в Україну спрямовує Кіпр – 32,1% загального обсягу інвестицій із країн ЄС, Німеччина – 18,7%, Нідерланди – 12,2%, Австрія – 8,7%, Велика Британія – 6,4%, Франція – 5,7%.

У фінансових установах акумульовано 33,1% прямих інвестицій із країн ЄС, в організаціях, що здійснюють операції з нерухомим майном, оренду, інжиніринг та надання послуг підприємствам – 11,0%, у підприємствах торгівлі, ремонту автомобілів, побутових виробів і предметів особистого вжитку – 9,3%.

Інвесторами із Кіпру до підприємств промисловості інвестовано \$3394,6 млн. (26,8% загального обсягу інвестицій із країни), фінансових установ – \$2749,5 млн. (21,7%), організацій, що здійснюють операції з нерухомим майном, оренду, інжиніринг та надання послуг підприємствам – \$2252,3 млн. (17,8%). Інвесторами з Австрії і Франції за всі роки інвестування найбільше інвестицій внесено до фінансових установ – \$2456,1 млн. (71,8%) та \$1900,3 млн. (85,2%) відповідно.

Із Великої Британії в організації, які здійснюють операції з нерухомим майном, оренду, інжиніринг та надання послуг підприємствам, інвестовано \$568,6 млн. (22,7%), підприємства промисловості – \$549,4 млн. (21,9%), фінансові установи – \$462,7 млн. (18,4%), а також у підприємства торгівлі, ремонту автомобілів, побутових виробів і предметів особистого вжитку – \$437,8 млн. (17,5%) [3, с. 2].

Із Нідерландів станом на 01.01.2012 р. основна частина прямих інвестицій була спрямована в переробну промисловість (\$1705,3 млн. із \$4822,8 млн.), будівництво (\$942,3 млн.) та фінансову діяльність (\$456,2 млн.). У 2011 році найбільше інвестицій із Нідерландів надійшло в добувну промисловість (\$40 млн.), сферу виробництва харчових продуктів, напоїв і тютюнових виробів (\$38,1 млн.), виробництво іншої неметалевої мінеральної продукції (\$38,2 млн.), хімічну та нафтохімічну промисловість (\$34,2 млн.). Слід наголосити, що із фінансової сфери у 2012 році нідерландські інвестори вивели \$282,3 млн. [3, с. 2].

Основні інвестиції з Австрії в Україну зосереджені у фінансовій сфері (\$2456,1 млн. із \$3423,1 млн.) та промисловості (\$504,6 млн.). У 2012 році з \$691,7 млн., вкладених австрійськими підприємствами, \$444,6 млн. було спрямовано у фінансову сферу. У тому самому році австрійці зробили значну інвестицію у виробництво та розподілення електроенергії, газу і води – \$169,9 млн. Зі Швеції у 2012 році надійшло \$33,4 млн. інвестицій, із них \$29,9 млн. – в операції із нерухомим майном, оренду,

інжиніринг та надання послуг підприємствам, \$9,2 млн. – у виробництво харчових продуктів, напоїв і тютюнових виробів, \$17,6 млн. – у машинобудування [3, с. 2].

Прямі інвестиції з України у 2012 році здійснено до 47 країн світу, і переважно до Кіпру, що зумовлено його офшорним статусом, а також до РФ, Латвії та Польщі.

Обсяг інвестицій з України в економіці країн ЄС на 01.01.2012 р. складав \$6517,5 млн., або 94,5% загального обсягу інвестицій з України – \$6523,9 млн. Найбільше інвестицій на 31.01.2012 р. спрямовано до Кіпру – \$6342,1 млн. (97,3% загального обсягу інвестицій у країні ЄС).

Лєвова частка українських інвестицій до Кіпру здійснена резидентами, що зареєстровані за видом економічної діяльності «операції з нерухомим майном, оренда, інжиніринг та надання послуг підприємствам», до Латвії – установами фінансової діяльності, до Польщі – підприємствами торгівлі, ремонту автомобілів, побутових виробів та предметів особистого вжитку (табл.).

Країна та вид економічної діяльності	Обсяги інвестицій	
	01.01.2011	01.01.2012
Кіпр – загалом, у т.ч.	6342,5	6342,1
- фінансова діяльність	445,0	442,7
Польща – загалом, у т.ч.	49,1	48,2
- торгівля; ремонт автомобілів, побутових виробів та предметів особистого вжитку	43,8	43,2
Латвія – загалом, у т.ч.	87,9	80,4
- фінансова діяльність	³ ...	³ ...
Віргінські Острови (Брит.)	25,8	25,8
- торгівля; ремонт автомобілів, побутових виробів та предметів особистого вжитку	³ ...	³ ...

³ Інформація конфіденційна відповідно до Закону України «Про державну статистику». Джерело: [10, с. 12]

Як видно із табл., у 2012 році спостерігався відтік українських інвестицій із країн ЄС. Найбільше коштів було вилучено із Латвії – \$7,5 млн.

Поглиблення торговельних зв'язків із країнами ЄС позитивно впливає на економічне зростання України, однак сучасна динаміка торговельного балансу України та країн ЄС, зважаючи на значне переважання обсягів імпорту поряд із подальшим поглибленням євроінтеграційних процесів, вимагає ретельного перегляду заходів торговельної політики. Потрібно підвищити її ефективність, а також розширити сфери співпраці, що є перспективним і важливим проектом для активізації співпраці України з ЄС у соціально-економічній, культурній, енергетичній та багатьох інших площинах.

Зміцнювати зовнішньоекономічні зв'язки України із країнами Європейського Союзу ми пропонуємо за такими пріоритетними напрямами та з допомогою зазначених нижче заходів:

1) провести за підтримки держави структурну трансформацію експорту з метою збільшення інноваційної складової і кінцевої продукції в експорті до країн Європейського Союзу;

2) створити на законодавчому рівні механізм державної підтримки експорту орієнтованих підприємств відповідно до норм ЄС та принципів СОТ; удосконалити систему державної підтримки експорту, використовуючи механізми державної фінансової, податкової, страхової, маркетингової та інформаційно-консультативної підтримки українських експортерів;

3) стимулювати засобами тарифного і нетарифного регулювання ввезення в Україну переважно інвестиційних високотехнологічних товарів;

4) з метою скорочення обсягів неофіційної та контрабандної торгівлі спільно із відповідними службами ЄС розробити заходи щодо запобігання маніпулюванню оцінками митної вартості при митному оформленні товарів, зокрема шляхом запровадження регулярного обміну митною інформацією;

5) продовжувати процес гармонізації системи стандартизації України відповідно до стандартів, норм і правил Європейського Союзу, а також створити договірно-правову базу, щоб узгодити питання взаємного визнання технологічних стандартів України та ЄС;

6) привести податкові механізми в зовнішньоекономічній діяльності України до норм і вимог ЄС. Це вимагає перегляду вітчизняного законодавства з метою скасування застарілих важелів протидії зловживанням із ПДВ, забезпечення відшкодування ПДВ нерезидентам без створення юридичної особи на території України, що сприятиме створенню стратегічних умов для розвитку експорту;

7) розвивати інституційну основу співробітництва, яка має включати не лише міждержавні макроекономічні структури – Раду з питань співробітництва та Комітет з питань співробітництва, що складається, відповідно до Угоди про партнерство і співробітництво, із членів Ради Європейського Союзу та членів Комісії ЄС, з одного боку, і членів Уряду України – з другого, а й низку секторальних органів для налагодження ефективного співробітництва за окремими напрямками;

8) здійснювати пошук шляхів зниження енергоємності експортних галузей, оскільки це суттєво впливає на конкурентоспроможність українського експорту, особливо на ринках ЄС;

9) розвивати ринок послуг, який може дати додатковий поштовх загальному розвитку української економіки, оскільки транспортні, інформаційні, консультативні, інші послуги справляють суттєвий вплив на торговельне та інвестиційне співробітництво із країнами ЄС;

10) активізувати надання послуг у рамках транскордонної співпраці із використанням таких чотирьох моделей: виробництво, поширення, випуск на ринок, продаж і доставка послуг; надання послуг на території іншої країни; надання послуг через компанії, засновані за кордоном; надання послуг фізичними особами однієї країни на території іншої.

Висновки

У ході дослідження авторами виявлено такі основні тенденції інвестиційної співпраці України із країнами Європейського Союзу:

- на шляху євроінтеграції Україна прагне поглиблювати торговельну інтеграцію, позаяк приклад інших країн – членів Євросоюзу свідчить, що ЄС має бути основним торговельним партнером країни-кандидата;
- пріоритетними напрямками розширення співпраці України з ЄС є енергетична та науково-технічна сфери;

Україна має намір максимально використовувати своє географічне положення для збільшення обсягів транзиту й розвитку співпраці у сфері послуг тощо.

Потенційні можливості розширення українського експорту до ЄС існують у галузі АПК, металургії, машинобудуванні, легкій і хімічній промисловості, постачанні електроенергії, транспортуванні та зберіганні газу тощо.

Для України, керівництво якої декларує прагнення набути членства в Євросоюзі, важливим тактичним завданням є збільшення своєї присутності на ринках ЄС і забезпечення економічних реформ, які б дозволили максимально наблизитися до рівня розвитку країн Європейського співтовариства.

Для зміцнення торговельної та інвестиційної співпраці України із країнами ЄС необхідно вжити такі заходи:

- вдосконалити систему державної фінансової, податкової, страхової, маркетингової, інформаційно-консультативної підтримки українських експортерів;
- гармонізувати систему стандартизації України;
- збільшити частку високотехнологічної продукції в експорті;

- диверсифікувати ринки експорту та імпорту; спільно із відповідними службами ЄС розробити заходи із запобігання маніпулюванню оцінками митної вартості при митному оформленні товарів;
- удосконалити структуру торгівлі, впроваджуючи нові форми торговельних зв'язків, зокрема виробничу кооперацію, співробітництво на компенсаційній основі та організацію спільних виробництв шляхом закупівлі ліцензій.

Перспективами подальших розвідок стануть емпіричні дослідження впливу інвестиційної співпраці на основні макроекономічні показники України.

Література

1. Бураковський І. Регіональні торговельні угоди за участю ЄС: уроки для України / І. Бураковський, В. Мовчан // Економічний часопис-XXI. – 2005. – № 3–4. – С. 12–17.
2. Власюк О. С. Забезпечення конкурентоспроможності економіки регіонів України в контексті європейської інтеграції / О. С. Власюк // Вісник ЛКА. Серія економічна. – Львів : ЛКА, 2006. – Випуск 23. – С. 3–6.
3. Гальчинський А. Нові можливості євроінтеграційної стратегії України / А. Гальчинський // Співпраця ЄС та України : аналіт. щоквартальник. – 2003. – Вип. № 3. – С. 1–9.
4. Писаренко С. М. Конкурентоспроможність економіки України в умовах євроінтеграції / С. М. Писаренко, С. Р. Семів, Н. Ю. Моренова // Проблеми розвитку внешнеэкономических связей и привлечения иностранных инвестиций: региональный аспект : Сб. научных трудов. – Донецк : ДонУ, 2006. – 1304 с.
5. Худавердієва В. А. Стратегія залучення іноземних інвестицій в економіку України / В. А. Худавердієва // Фінанси України. – 2010. – № 6. – С. 64–67.
6. Школа І. М. Регіональні принципи та економічні аспекти інтеграції України в Європейський Союз / І. М. Школа, О. М. Верстак // Регіональна економіка. – 2007. – № 2. – С. 222–228.
7. Андре Я. Економічна інтеграція у спільний європейський ринок: порівняльна характеристика зовнішньої торгівлі Польщі, Румунії та України / Я. Андре // Журнал європейської економіки. – 2006. – Т. 5. – № 2. – С. 143–148.
8. Гухт К. Надежда на свободную торговлю или о роли нового международного инструмента государственных закупок в открытии мировых рынков / К. Гухт, М. Барнье // День. – 2012. – № 58. – С. 23–28.
9. Досс Х.-Ю. Україні потрібне чітке запрошення від ЄС / Х.-Ю. Досс // День. – 2011. – № 46. – С. 12–18.
10. Інвестиції зовнішньоекономічної діяльності ; за ред. Овденко Л. М. та ін. – К. : ДП «Інформаційно-аналітичне агентство», 2013. – 62 с.

Стаття надійшла до редакції 19.04.2014

References

1. Burakovskiy, A., & Movchan, V. (2005). Regional trade agreements with participation of EU: lessons for Ukraine. *Ekonomicnij Casopis-XXI (Economic Annals-XXI)*, 3-4, 12–17 (in Ukr.).
2. Vlasjuk, O. V. (2006). Providing of competitiveness of Ukrainian region's economy in the context of European integration. *Visnyk Lvivskoi komertsyinoi akademii (Herald of Lviv Academy of Commerce)*, 23, 3-6 (in Ukr.).
3. Halchynskiy, A. (2003). New possibilities of eurointegration strategy of Ukraine. *Spiivpratsia ES i Ukrainy: analytychnyi schokvartalnyk (Cooperation between the EU and Ukraine: analytical quarterly)*, 3, 1-9 (in Ukr.).
4. Pysarenko, S. M., Semiv, S. R., & Morenova, N. Yu. (2006). A competitiveness of Ukraine's economy in the conditions of eurointegration. *Zbirnyk naukovykh prats Donetskoho Natsionalnoho universytetu (Collections of Scientific Labours of Donetsk National University)*, 1, 1298-1304 (in Ukr.).
5. Khudaverdieva, V. A. (2010). The strategy of foreign investments attracting to the economy of Ukraine. *Finansy Ukrainy (Finance of Ukraine)*, 6, 64-67 (in Ukr.).
6. Shkola, I. M., & Verstiak, O. M. (2007). Regional principles and economic aspects of Ukraine's integration in European Union. *Rehionalna ekonomika (Regional Economy)*, 2, 222-228 (in Ukr.).
7. Andre, Ya. (2006). Economic integration in the common European market: comparative description of the foreign trade of Poland, Romania and Ukraine. *Zhurnal evropeiskoi ekonomiki (Journal of European Economy)*, 2, 143-148 (in Ukr.).
8. Hucht, K., & Barnie, M. (2012, April 3). Hope for free trade or the role of a new international instrument of public procurement in the opening of world markets. *Den (Day)*, p. 23 (in Russ.).
9. Doss, H.-Yu. (2011, March 17). Ukraine needs a clear invitation from the EU. *Den (Day)*, p. 12 (in Ukr.).
10. State Statistics Service of Ukraine (2013). *Investments of foreign economic activity (Coll.)*. In L. M. Ovdenko (Ed.). Kyiv: Information and Analytical Agency (in Ukr.).

Received 19.04.2014